

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 125.

Vydána dne 27. listopadu 1922.

Obsah: (331.—333.) **331.** Zákon o úpravě osvobození osob exterritoriálních od státních a jiných veřejných daní a dávek. — **332.** Nariadenie o zistení a odovzdaní imania terajších žúp na území republiky Československej, ktoré zahrňuje v sebe župy XV.—XX., uvedené v prílohe A k § 2 zákona zo dňa 29. februára 1920, čís. 126 Sb. z. a n. — **333.** Nařízení; jímž se hypotekárním zápůjčkám Hypoteční a Zemědělské banky moravské, poskytovaným za účelem zapravení dávky z majetku a přírůstku na majetku, přiznávají výhody podle § 55, odst. 4., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n.

331.

Zákon ze dne 9. listopadu 1922

o úpravě osvobození osob exterritoriálních od státních a jiných veřejných daní a dávek.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Hlavy cizích států a jejich průvod, diplomatičtí zástupcové, pověření u vlády republiky Československé se všemi příslušníky svých rodin, bydlícími ve společné domácnosti, členové mezinárodních komisí, jakož i jiné osoby, jimž přísluší dle práva mezinárodního exterritorialita, osvobozeny jsou od státních a jiných veřejných daní a dávek za předpokladu, že osoby uvedené nejsou příslušníky československými a že vzájemnost jest zabezpečena.

(2) Okruh těchto osob, druh daní a dávek, jakož i míru osvobození přísluší stanoviti ministru financí ve shodě s ministrem zahraničních věcí, po případě též s jinými příslušnými ministry, kterýmž též náleží rozhodovati o tom, má-li stát československý hraditi státní a jiné veřejné daně a dávky, které by osoby výše jmenované, nejsouce samy dani nebo dávkou povinny, nesly.

§ 2.

(1) Pokud jde o daně a dávky spotřební, daň z obratu, daň přepychovou, cla nebo licenční poplatky, vztahuje se osvobození podle § 1 pouze na předměty z ciziny dovážené nebo do

ciziny vyvážené a určené k bezprostřední potřebě nebo spotřebě osob v § 1 uvedených.

(2) Osvobození se nevztahuje na takové poplatky veřejné, které představují úplatu za zvláštní výhody nebo plnění se strany státu neb jiných veřejných korporací a jich podniků.

§ 3.

Dosavadní předpisy o osvobození osob v § 1 uvedených od daní a dávek, stanovené již ve zvláštních zákonech, se tímto zákonem neobmezují.

§ 4.

Bude-li zájem státu toho vyžadovati, aby určité missi přiznány byly jisté výhody, jež jinak podle všeobecných zásad práva mezinárodního přísluší pouze osobám exterritoriálním, zmocňuje se vláda, aby zvláštním nařízením přiznala některé výhody tohoto zákona v mimořádných případech též takovým missím cizích států, které nemají rázu diplomatického.

§ 5.

Vládě se ukládá, aby tento zákon, jenž nabývá účinnosti dnem vyhlášení, provedla.

T. G. Masaryk v. r.
Švehla v. r.

Bechyně v. r.	Novák v. r.
Habrman v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Markovič v. r.	Dr. Hodža v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Beneš v. r.	Stříbrný v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Udržal v. r.